

tussen haakjes

SEPTEMBER 2019

In deze Tussen haakjes verwijzen we naar een aantal interessante sites waar je actueel inspiratiemateriaal kan vinden.

De Vlaamse vredesweek begint op 21 september. Er is een ondersteunend bezinnend aanbod.

Met *Beweging.net* hebben we een film gemaakt '*waar is de zin gebleven*' over de betekenis van het vrijwilligerswerk, met o.a. een inleiding van professor De Wachter. De volledige kortfilm inclusief 5 werkmodellen kan je hier bekijken.

Dankzij *Okra* kom je aan mooie inspirerende teksten of iets uitgebreidere vieringen en bezinningen.

Je vindt ook een breed aanbod van teksten bij *zingeving Beweging.net*

Ook *Femma* heeft een creatief zingevingsaanbod in het kader van 100 jaar Femma.

Welzijnszorg zorgt bij elke campagne voor actueel inspiratiemateriaal. Op de website vind je een inspirerende powerpoint met 15 affichecampagnes uit de voorbije 50 jaar. Via de webshop kan je ook actueel inspirerend materiaal bestellen.

Wil je het eerder actief houden, dan verwijzen we graag naar de kans om een Stilte wandeling te boeken via *Tochten van Hoop*.

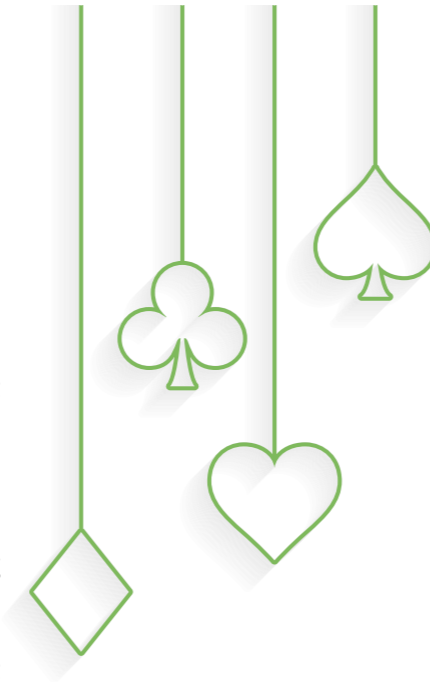
'Tussen Haakjes' biedt de kans aan om vergaderingen te inspireren bij het begin van de samenkomst.

In dit nummer gaan we op zoek naar wat ons verbindt.

Kaartspel rond 'Solidariteit'

Neem een kaartspel, haal er 13 uit en laat iedereen één trekken.
Bepreek in groep.

- 1 Er is veel eenzaamheid in onze buurt: welke elementen spelen daarbij mee? Waar kunnen we een rol spelen?
- 2 'een wig drijven tussen twee personen' = ervoor zorgen dat ze ruzie krijgen. Welke elementen rondom jou bemoeilijken het samenwerken in je buurt, je familie, je vereniging?
- 3 de 3 koningen die we elk jaar op 6 januari vieren worden dikwijls uitgebeeld als een blanke, een oosters getinte en een zwarte koning, die daarmee de hele mensheid vertegenwoordigen. Slaag jij erin om met de anders gekleurde mensen om te gaan?
- 4 een klavertje 4 brengt geluk: hoe maak jij mensen gelukkig met jouw talenten?
- 5 Sommige mensen voelen zich het 5de wiel aan de wagen. Wie in jou omgeving denk je dat zich zo voelt? Kunnen wij als groep/buren iets betekenen voor die mensen?
- 6 6 is het getal van gezelligheid en leidt op een hoger niveau tot het zoeken en verlangen naar een spirituele gemeenschap. Waar vind jij die gezelligheid? Waar vind jij een gemeenschap die zin geeft aan je leven?
- 7 'Er gebeurt in de wereld meer als in zeven dorpen'. Wat houdt jou momenteel bezig m.b.t. de actualiteit elders in de wereld? Vind je dat we hier meer solidariteit aan de dag zouden kunnen leggen?
- 8 8 Zaligheden: Welke spreekt je het meeste aan?

9 9 maanden in verwachting': hoe kunnen wij als groep/vereniging iets ter wereld brengen waardoor de solidariteit rondom ons een boost krijgt?

10 De 10 geboden luiden als volgt:

1. *Gij zult geen afgoden vereren, maar Mij alleen aanbidden en boven alles beminnen.*
2. *Gij zult de naam van de Heer, uw God, niet zonder eerbied gebruiken.*
3. *Wees gedachtig dat gij de dag des Heren heiligt.*
4. *Eer uw vader en uw moeder.*
5. *Gij zult niet doden.*
6. *Gij zult geen onkuisheid doen.*
7. *Gij zult niet stelen.*
8. *Gij zult tegen uw naaste niet vals getuigen.*
9. *Gij zult geen onkuisheid begeren.*
10. *Gij zult niet onrechtvaardig begeren wat uw naaste toebehoort.*

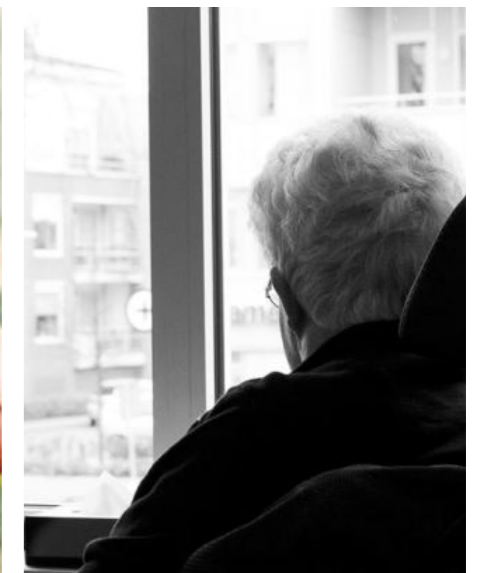
11 De Eerste Wereldoorlog eindigde officieel op het elfde uur van de elfde dag van de elfde maand van 1918. Hoe kunnen wij ons inzetten voor minder geweld en meer vrede?

12 12 maanden scheiden ons van '51 jaar Welzijnszorg'. Wat droom je voor Welzijnszorg tegen dan?

13. Noem 3 'ongelukkige' zaken die de solidariteit dwarsbomen.

Gelukkig

- 1 *Gelukkig wie nederig van hart zijn, want voor hen is het koninkrijk van de hemel.*
- 2 *Gelukkig de treurende, want zij zullen getroost worden.*
- 3 *Gelukkig de zachtmoedigen, want zij zullen het land bezitten.*
- 4 *Gelukkig wie hongeren en dorsten naar gerechtigheid, want zij zullen verzadigd worden.*
- 5 *Gelukkig de barmhartigen, want zij zullen barmhartigheid ondervinden.*
- 6 *Gelukkig wie zuiver van hart zijn, want zij zullen God zien.*
- 7 *Gelukkig de vreedstichters, want zij zullen kinderen van God genoemd worden.*
- 8 *Gelukkig wie vanwege de gerechtigheid vervolgd worden, want voor hen is het koninkrijk van de hemel.*

BONDGENOTEN

Bondgenoten zoek ik,
vrienden en vriendinnen,
mensen die zich niet neerleggen bij
onrecht en geweld,
mensen die werken en hopen en bidden.

Moge een geest van vertrouwen ons verbinden,
tegen alles wat een mens
onmachtig en onmondig maakt,
tegen alle krachten die ons stomtevreden houden,
tegen elk regime dat armen verzwijgt of verdrukt.

Moge de moed om te spreken
en te handelen ons verbinden,
tegen alles wat ons gevangen houdt in angst,
tegen alle krachten die ons ontmoedigen,
tegen alles in wat mensen in slaapt sust
of gescheiden houdt.

Moge de hoop ons verbinden,
met allen die niets te verliezen hebben,
met allen die proberen op te staan,
met allen die uit zijn op het allerbeste voor de allerminsten.

Bondgenoten zoek ik,
vrienden en vriendinnen,
mensen van hier en overal,
waar ook in de wereld,
mensen van vlees en bloed
die de weg van Jezus durven gaan.

Uit: <http://ellenvanderkemp.nl/werk/12999-KIA-LDD-Boekje.pdf>

Teken van zwakte?

Je zal vandaag maar vluchteling zijn en na een lange en gevaarlijke reis arriveren in onze hoofdstad. Je hoopt op een beter leven, maar wat krijg je te horen? Even goede vrienden, maar keer toch terug naar je eigen land. Hier is geen plaats voor jou.

Je zal vandaag maar langdurig ziek zijn en elke dag gaan slapen met de wens dat het morgen eindelijk beter zal gaan. Je wil niets liever dan terug aan de slag gaan, maar welke boodschap krijg je? Zit jij niet al heel lang thuis? Als je niet beter je best doet, zullen we een stuk van je uitkering moeten afnemen.

Je zal vandaag maar door een tegenslag je werk verliezen en tientallen sollicitatiebrieven sturen om een nieuwe job te vinden. Je kijkt zo uit naar die ene fantastische werkgever die jou een kans wil geven, maar wat hoor je politici verkondigen? Die werkloosheidsuitkeringen, het wordt dringend tijd dat we die beperken in de tijd.

In deze harde wereld lijkt het bijna een teken van zwakte om je nog mild op te stellen. Er zal maar eens een profiteur tussen al die vluchtelingen zitten, die helemaal geen reden had om zijn land te verlaten. Of stel je voor dat er een langdurig zieke is die alleen maar doet alsof hij ruggijn heeft. En wie weet is er wel een werkloze die voor zijn plezier thuis een vergoeding zit op te strijken. Dan maar beter hard zijn voor iedereen. De wereld is nu eenmaal niet voor doetjes.

Het is bijzonder jammer dat het zo ver is moeten komen. Want ongetwijfeld hebben we het allemaal al eens ervaren. Ook ik - dat geef ik grif toe - worstel af en toe met mildheid. Omdat het leven leert dat wie mild is, riskeert dat de ander over hem heen zal lopen. Mildheid wordt te vaak afgestraft.

Maar laat ons vooral niet reageren door even hard te willen zijn als de wereld rond ons. Mildheid bij anderen kan pas groeien als we bereid zijn om zelf ook mild te zijn.

Luc Van Gorp,
Voorzitter CM

Gebed

Maak dat we open staan voor een meer solidaire wereld.

Maak dat we onze ogen en oren ontsluiten om beter te kunnen zien en luisteren naar wat mensen te neer drukt.

Breng ons in verbinding met waarden als dankbaarheid, vriendschap, hoop, Geef ons het beoordelingsvermogen om recht van onrecht te kunnen scheiden.

Inspireer ons om onze krachten te bundelen om beter uw boodschap van vergeving en samenspel te ontdekken om samen het onrecht te bestrijden om kracht te vinden om dit langdurig vol te houden.

Pol Arnauts

Beweging.net werkt aan de Fietsbieb

Fietsen - een bevrijdend gevoel
je weg banen zonder files
in groep samen naar een doel
of alleen je gedachten laten bezinken

Fietsen - oase van rust
door berg en dal werken aan je gezondheid
een bijdrage tot het oplossen van het fileprobleem
ontspanning en inspanning

Fietsen - het leven zoals het is.
soms ben je in staat de Mont Ventoux te beklimmen
soms wil je de fiets aan de haak hangen
soms aangemoedigd, soms alleen door hondenweer

Mooie fietspaden, prachtige natuur, mooi geasfalteerde fietspaden
of onveilige verkeersaders, zware kasseistroken, vervuilde streken

Pol Arnauts

Op een feest

Op een feest zien we elkaar. Het is jaren geleden. Het gesprek gaat al vlug over vroeger, de tijd bij de jeugdbeweging. Wat ik me nog levendig herinner, zegt hij, is het kamp in de Vlaamse Ardennen, bij Geraardsbergen, en een daguitstap met de fiets, heuvel op, heuvel af. Ik was misschien wel de jongste daar, en op het eind kon ik niet meer, pompaf was ik. Al die anderen reden steeds verder voor me uit en jij reed naast mij en moedigde me aan. Af en toe wachtte men, tot de groep weer voltallig was. En net als ik dacht dat ik ook even zou mogen uitrusten, riep men: ja, ze zijn er, en de groep vertrok weer, en ik moest blijven trappen. Af en toe, als het bergop ging, duwde je me in de rug tot we boven waren. En ik blééf maar zeggen tegen jou: ik kan écht niet meer. En jij blééf maar zeggen: jawel, je kunt het. En dus bleef ik maar trappen. En op een zeker moment, ik kon het zelf niet geloven, waren we aan het kamphuis.

Karel Malfliet, Tekstenboekje Spoor ZeS

Dit is voor de renners die de meet niet haalden
die geen supporters hebben aan hun kant
geen journalist in hen geïnteresseerd.

Dit is voor zij die - elke keer opnieuw -
uitgewaaierd worden, genadeloos in de wind gezet
en uit de wielen gereden.

Dit is voor zij die deze levenstocht van meet naar meet
roemloos ondergaan.
Hun inspanningen nooit in beeld gebracht.
Dit is voor al die mensen onzichtbaar in het peloton
die nog nooit iemand ontmoetten die echt in hen geloven
kon.

Herwig Hermans

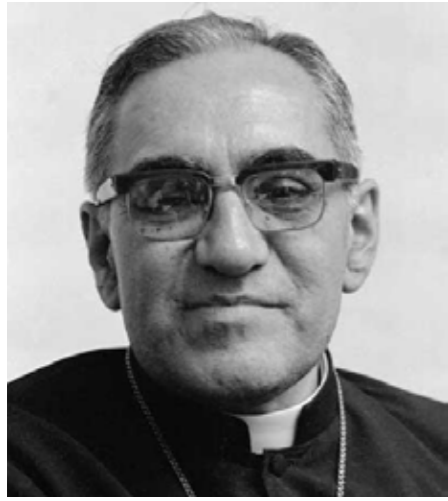

Hussein, een verhaal over toekomst en fietsen Hussein is dolgelukkig. Hij heeft een fietsje van zijn maat gevonden en nu, rijden maar. Rondje na rondje. Alsof hij maanden, misschien wel jaren fietsplezier wil inhalen. Hier en nu. Ik schat hem een jaar of zes. Pittig kereltje. Zijn ouders zijn nog niet zo lang in ons land. Bad, bed en brood hebben ze gekregen. En daar stopte het. Alsof een beetje make-up, een vertaalwoordenboek of een kinderfietsje voor Hussein ook geen basisbehoefte kunnen zijn. Ze danken hun schepper dat ze vandaag terecht kunnen in dit sociaal fietsatelier. In samenwerking met het stadsbestuur heeft het fietsatelier een deelsysteem voor nieuwe kinderfietsen uitgewerkt. Eén van de doelstellingen: voor élk kind in de stad moet het haalbaar zijn om een fietsje op maat te gebruiken. De prijs mag geen drempel zijn. En zo vinden ze elkaar: de deeleconomie en Hussein. En hij is niet de enige die straalt: ook de begeleiders en de arbeiders in het atelier zien met hun eigen ogen waarvoor ze het doen. En is dat daar een vochtig oog bij een van de schepenen? Hussein en zijn ouders hebben veel meegemaakt. Veel te veel. Nu moeten ze rondkomen met veel te weinig. Kleine dingen maken in zo'n omstandigheden mee het verschil. Gelukkig zijn er nog beleidsmakers die hier weet van hebben. Gelukkig zijn er nog werkplaatsen die geluk minstens even belangrijk vinden dan winst. En Hussein? Hij blijft maar rondjes draaien. Wat gaat die goed slapen vannacht!

Jos Vandikkelen, adventskalender

Levensfiets

Oscar Arnulfo Romero werd op 24 maart 1980 in El Salvador vermoord vanwege zijn voorkeurliefde voor de armen. In zijn visie lopen sterke parallellen met de visie van Cardijn. Romero sprak eveneens over 4 stappen die mensen kunnen zetten om het lot van mensen-in-armoede werkelijk te verbeteren. Het zijn de vier stappen die hij zelf ook gezet heeft.

- De eerste stap die je kunt zetten, zegt Romero, is: dat je mensen in armoede leert kennen, ze lang en vaak genoeg ontmoet zodat ze een plaats krijgen in je hart en je geweten.
- De tweede stap houdt in dat je ze verenigt met elkaar en met niet-arme mensen waardoor er hoop groeit en wederzijdse waardering kan groeien. Vooral ook zelfwaardering: ik ben iemand en samen kunnen wij héél veel.
- De derde stap bestaat erin dat je mensen in armoede verdedigt, dat je met hen concrete stappen zet om hun situatie echt te verbeteren, bijvoorbeeld door beleidsverantwoordelijken erop te wijzen dat ze meer kunnen doen om armoede weg te werken.
- En de vierde stap die vanzelfsprekend het gevolg is van de vorige drie stappen: je moet bereid zijn om de prijs te betalen voor je verbondenheid met mensen in armoede.
- Wat kan die prijs zijn? Je tijd investeren, kritiek, verdachtmaking, je geldelijke steun verhogen. Die prijs is uiteraard niet te vergelijken met de prijs die Romero en vele van zijn vrienden betaald hebben: de prijs van hun leven, letterlijk dan.

CITAAT DOM HÉLDER CAMARA

"Als ik de armen brood geef, dan noemen ze me een heilige. Als ik vraag waarom de armen geen eten hebben, dan noemen ze me een communist."

7 vragen op zondag ~ Dirck De Wachter

Psychiater Dirck De Wachter verkiest de eigen (stads)tuin boven de vakantiefile. Als er maar rust heerst. Vooral op zondag.

#1 Wat is het eerste wat je doet op zondag?

Uitslapen. Geen gat in de dag, maar toch. En vooral: samen met mijn vrouw. Daarna ga ik naar de bakker. Dat is altijd plezant omdat mensen me vaak aanspreken en ik vind dat prettig. Meestal gaat het dan over de dagelijkse gewonigheid. Koetjes en kalfjes. Vooral koetjes, want ik heb er één in de voortuin maar ze is al een hele tijd in herstelling.

#2 Welke geur verbind je met zondag?

In dit seizoen zetten we de grote ramen achteraan open. Dan komen allerlei geuren uit ons stadstuintje op me af. Mijn vrouw verzorgt de tuin, mooie bloemen. Er is ook de geur van croissants en kranten. We hebben meerdere kranten, dus er blijft op zondag nog heel wat te lezen. Samen maken we de cryptogrammen. Een liefdevolle bezigheid.

#3 Bij wie wil jij zijn deze zondag?

Evident: bij mijn geliefde. En liefst alleen bij haar. Door de week zijn er zoveel contacten en zie ik veel patiënten - wat ik met hart en ziel doe - maar op zondag wil ik een beetje alleen zijn (met twee). Toch in de voormiddag. Tegen de avond kunnen de kinderen en hun lieven bij ons komen eten.

#4 Heilig steeds de Dag des Heren. Wat versta je daaronder?

Zondagsrust is geen onnozel idee. Ik sta er eigenlijk helemaal achter. Maar ik merk ook dat ik de regel die ik graag zou hanteren, zelf vaak overtreed. Mijn vrouw en ik zijn allebei arts. Als we niet moeten werken op zondag, zijn er vaak toch nog wel boodschappen te doen ...

#5 Wie of wat wens jij een zalige rustdag deze week?

Iedereen, zonder onderscheid. Het zou goed zijn om onze consumptiedrang zelf eens een rustdag te gunnen. Maar als ik even mag dwarsdenken: ik zie ook mensen die teveel rust hebben, gebrek hebben aan engagement en zin. De fundamentele nood in deze wereld is misschien niet meer rust, maar wel: meer zin. Dat is zeker het geval bij mensen die kampen met burn-out. De essentie is niet dat ze teveel uren presteren, maar dat ze er te weinig zin in ervaren, te weinig waardering, appreciatie. Ze missen het gevoel om een verschil te kunnen maken voor iets of iemand.

#6 'En God zag dat het goed was.' Wie of wat brengt ons dichterbij de harmonie van die zevende dag?

Misschien is een wekelijkse rustdag niet de oplossing voor deze doordrammende wereld. Toch niet wanneer tegelijk de productie door de week nog opgevoerd wordt. Dan lig je zondag uitgeteld in de zetel en begin je je tegen 's avonds al zenuwachtig te maken voor de maandag. Ik zou de rust willen weven in het dagdagelijkse.

#7 Welke zondag zal jou altijd bijblijven?

De vele zondagen die ik doorbracht met mijn vader na het overlijden van moeder. Om beurten zorgden mijn broer en ik voor vader. Hij was erg geamputeerd door het verlies van moeder. Hij vereenzaamde, ook door het feit dat hij bijna geen contacten wou buiten ons beiden. Het waren zondagen vol melancholie, 8 jaar lang. Ergens wel mooi, omdat ik dan uitgebreid voor hem kookte en zag dat hij daar deugd van had. Maar ook enorm zwaar, omdat zijn verdriet altijd bleef overheersen. Ik heb toen enigszins begrepen hoe zwaar mantelzorg kan zijn, nog veel meer voor mensen die dagelijks zorg dragen voor een geliefde.

Kerknet-redactie- 14 juli 2019

Een Chinese overpeinzing rond reizen

'Zeldzaam zijn diegenen die weten wat reizen werkelijk betekent. Men proeft de hernieuwing van de dingen maar men vergeet de herbronning in zichzelf. Je zet je in voor je rondreizen maar zonder kennis te hebben van wat je allemaal in jezelf zou kunnen beschouwen.'

(Zhuang Zi ca. 369 v.Chr.-286 v.Chr., Chinese dichter en taoïstisch filosoof.)